

Abstrakt v českém jazyce

Existuje jen málo prací týkajících se českého raného novověku, kde by nefigurovalo jméno Pavla Michny z Vacínova. Muže, kterému se podařilo překonat omezení daná jeho měšťanským původem a učinit ze sebe nepostradatelného rádce nejvyšších politických představitelů Království českého i samotného císaře Ferdinanda II a na konci svého života dosáhnout povýšení do stavů říšských hrabat.

Michna, syn řezníka z Budyně nad Ohří, se díky protekci nejvyššího kancléře království Zdeňka Vojtěcha Popela z Lobkowicz stal na počátku 17. století sekretářem České dvorské kanceláře a posílil tak řady katolických radikálů, kteří nejvyšší správní úřad království začali postupně využívat k prosazení vlastního vlivu na úkor protestantské většiny. Přestože Michna podepsal Majestát císaře Rudolfa II., který zaručoval všem obyvatelům království svobodu náboženského vyznání, sám se protestanty po celou dobu svého působení v České dvorské kanceláři snažil v těchto jejich právech všemožně omezovat.

Nenávist protestantů vůči Michnově osobě vyvrcholila 23. května 1618, kdy se měl stát jednou z obětí třetí pražské defenestrace. Včas se ale o plánech spiklenců dozvěděl a zachránil se útekem do Vídně k císařskému dvoru. Odtud se jako oddaný stoupenec císaře Ferdinanda II. podílel na přípravách vojenské odvety proti stavovským rebelům. V polovině roku 1620 se jako jeden z prvních katolických šlechticů vrací s vojsky generála Bouqoye zpět do Čech a účastní se osudné bitvy na Bílé hoře, která znamenala definitivní porážku stavovského povstání. Po vítězství císařských armád nad povstalými stavy pomáhá Michna prozatímnímu komisaři a správci země Karlovi z Lichtensteina s uklidněním poměrů v království. Michna je jmenován císařským generálním komisařem a českým místodržícím a roku 1622 je povýšen do stavu svobodných pánů a později dokonce do stavu říšských hrabat.

Ve dvacátých letech 17. století se mu navíc podařilo získat ohromný pozemkový majetek, který z převážné části tvořily statky zabavené rebelům. Spolu s Albrechtem z Valdštejna pak se s nimi za dosud neobjasněných okolností spekulovali. Ve stejné době se stává významným členem tzv. mincovního konsorcia, které v rozporu se smlouvami uzavřenými s císařem nechávalo razit nekvalitní mince s nízkým obsahem drahého kovu, což vyvolalo nevídanou inflaci, která nakonec vedla až ke státnímu bankrotu.

Přesto všechno Michna umírá jako vážený a mocný muž roku 1632 ve vojenském ležení Albrechta z Valdštejna nedaleko Norimberku.